

ogsaa paa en eller anden Maade, været nøje knyttede til Seminarierne eller til Skolevæsenet, og have altsaa set Sagnet fra et mere skolemæssigt Standpunkt. Det, som Striden i særdeleshed har staaet om i disse Dage, er, jeg vil ikke kalde det Spørgsmaal et stort Spørgsmaal, men Spørgsmaalet, om vi skulle blive staaende ved det bestaaende og beholde Eksamenkommissionen, eller have en Censurkommission. Jeg mener ikke, at det er et Livsspørgsmaal, og jeg mener heller ikke, at de varme og dygtige Ord, der have været talte derom, i sig selv have været lynderlig overbevisende for os, der have dette Spørgsmaal paa større Afstand. Jeg har nærmest været stillet over for Spørgsmaalet saaledes, at hver Gang en Taler har haft Ordet, har jeg syntes, han havde Ret. Jeg mener ikke, det er et Livsspørgsmaal, hvad enten vi blive ved Eksamenkommissionen eller gaa over til en Censurkommission. Jeg er nærmest tilbøjeligt til at slutte mig til den Udtalelse, som i Dag kom fra et æret Medlem fra Holbæk Amt (Fogtmann), og som gik ud paa, at det vilde være heldigt, om vi fik strøget hele Eksamen og sat en Modenhedsprøve i Stedet. Og det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere faldne for og imod det drøftede Spørgsmaal, have været vel stiftede til mere at belyse for os de Ulemper, der flæbe ved Eksamenvæsenet, end til at belyse det Spørgsmaal, som de skulde. Jeg kan ikke tænke mig noget mere slaaende Argument mod Eksamenvæsenet end de Nringer, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds fremkom med i Gaar. De Bemærkninger, han fremkom med om Opfattelsen af Højstolerne, skulde være Argumenter for en Censurkommission mod en Eksamenkommission; men det var i Virkeligheden særdeles vægtige Argumenter mod det hele Eksamenvæsen. Thi hvad var det, vi lærte deraf? Vi lærte deraf, hvorledes Eksaminatorerne sidde rundt omkring i Landet og forhøre de unge Mennesker om Anskuelser, Opfattelser og Meninger, i Stedet for at forhøre dem i det Stof, de fagta, som de skulle kende inden for det Omraade, hvorpaa de tage deres Eksamen. Jeg er af den Anskuelse, at denne Skolelærereksamen er en Hindring for en virkelig Kundskabstrangs Tilfredsstillelse og staa i Vejen for enhver Tilægnelse af et ordentlig Kundskabsstof. Det forundrede mig rigtignok særdeles meget, at det ærede Udvalg, som dog tæller saa anerkendt dygtige Skolemænd mellem sig, med et saa friskt og indgaaende Syn paa Skolespørgsmaalene, og med saa stor Fremstidsstrang, ikke har haft Mod til at foreslaa

at sætte et af Seminariets samlede Lærerraad afgiven Modenhedsbevis, i Stedet for dette Eksamenbevis. Der vilde derved være sket et betydeligt Fremskridt, og det er muligt, at et saadant Forslag kunde have samlet Stemmer om sig; thi saa ganske uforberedte paa at gøre denne Overgang, ere vi nu aldeles ikke her i Landet, som man har ment, at vi ere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) har stillet et Vædringsforslag om, at Litra b i § 2 skal udgaa. Det er det Punkt, der handler om den Dvæls, som skal være erhvervet i praktisk Skolegerning, inden man kan komme ind paa et Seminarium. Det ærede Medlem syntes at føle sig trykket ved sin enlige Stilling inden for Udvalget, men jeg vil nu sige, at det skal han aldeles ikke være, thi det er i mine Øjne et særdeles godt og forståeligt Forslag, som jeg med megen Fornøjelse vil give min Stemme. Jeg tror ikke paa denne praktiske Forberedelse, inden man kommer paa Seminariet. Jeg forstaar ikke, hvorledes dette Lovforslag, der fremkommer med Kravet paa større Modenhed hos Lærerne, kan bruge et saadant Udtryk som dette, at de skulde have forestaaet en Skole i et Aar, inden de komme paa et Seminarium. Jeg tror, at alle vi, der have set denne Forberedelse, meget godt vide, at dens Betydning er indbildt, illusorisk, som man kalder det med et Kunstudtryk. Jeg vil altsaa med stor Fornøjelse stemme for at stryge Litra b i § 2 og saaledes følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier). Derimod er jeg mere i Tvivl om de saakaldte Dvælseskoler ved Seminarierne, men det Spørgsmaal vil jo, som vi hørte af den ærede Ordfører, blive taget under fornøjet Overvejelse. Der er af Mindretallet under Nr. 6 stillet et Vædringsforslag til § 10 under Nr. 63. Det angaar Fordelingen af det Beløb, der skal tilstaa de anerkendte Privatseminarier. Jeg forstaar ikke ganske Meningen med dette Vædringsforslag. Der maa, saa vidt jeg kan skønne, være indløbet en Fejl. Forslagsstillerne forlange, at Ordene: „hvoraf mindst Halvdelens“ — nemlig Halvdelens af Beløbet — skal forandres til: „hvilket Beløb“. Hvis det bliver vedtaget, saa have vi altsaa bestemt, at Beløbet skal fordeles mellem de private Seminarier i Forhold til Elevantallet; men saa hedder det bagefter i Paragraffen, at Resten fordeles efter Ministeriets Skøn, og have vi først fordelt det hele, saa bliver der intet for Ministeriet at fordele efter Skøn. Jeg har, inden der gaas til Afstemning, villet gøre opmærksom paa, at her formentlig